

NEDJELJA MUKE GOSPODNJE CVJETNICA

1. ČITANJE: Iz 50, 4-7

Lica svojeg ne zaklonih od pogrda, ali znam da se neću postidjeti.

Čitanje Knjige proroka Izaije

Gospodin Bog dade mi jezik vješt
da znam riječju krijepiti umorne.
Svako jutro on mi uho budi
da ga slušam kao učenici.
Gospodin Bog uho mi otvori:
ja se ne protivih niti uzmicah.
Leđa podmetnuh onima što me udarahu,
a obraze onima što mi bradu čupahu,
i lica svojeg ne zaklonih
od pogrda ni od pljuvanja.
Gospodin Bog mi pomaže,
zato se neću smesti.
Zato učinih svoj obraz ko kremen
i znam da se neću postidjeti.
Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM: Ps 22, 8-9.17-20.23-24

Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?

Svi koji me vide, podruguju se meni,
razvlače usne, mašu glavom:
»Uzdao se u Gospodina, neka ga sad izbavi,
neka ga spasi ako mu omilje!«

Opkolio me čopor pasa,
 rulje me zločinačke okružile.
Probodoše mi ruke i noge,
 sve kosti svoje prebrojiti mogu.

Razdijeliše među se haljine moje
 i za odjeću moju baciše kocku.
Ali ti, Gospodine, daleko mi ne budi;
 snago moja, pohiti mi u pomoć!

A sada, braći ću svojoj navješćivati ime tvoje,
 hvalit ću te usred zbora.
»Koji se bojite Gospodina, hvalite njega!
 Svi od roda Jakovljeva, slavite njega!
 Svi potomci Izraelovi, njega se bojte!«

2. ČITANJE: Fil 2, 6-11

Ponizi sam sebe... zato Bog njega preuzvisi.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Filipljanima

Krist Isus, trajni lik Božji,
nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom,
nego sam sebe »opljeni« uzevši lik sluge,
postavši ljudima sličan;
obličjem čovjeku nalik,
ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu.
Zato Bog njega preuzvisi
i darova mu ime,
ime nad svakim imenom,
da se na ime Isusovo prigne svako koljeno
nebesnikā, zemnikā i podzemnikā.
I svaki će jezik priznati:
»Isus Krist jest Gospodin!« – na slavu Boga Oca.
Riječ Gospodnja.

PJESMA PRIJE EVANĐELJA

Krist postade poslušan do smrti, smrti na križu.
Zato ga Bog preuzvisi i darova mu ime,
ime nad svakim imenom.

EVANĐELJE: Mk 14, 1 – 15, 47

Muka Gospodina našega Isusa Krista.

Muka Gospodina našega Isusa Krista po Marku

Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da Isusa na prijevaru uhvate i ubiju. Jer se govorilo: »Nikako ne na blagdan da ne nastane pobuna naroda.« I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i poli ga po glavi. A neki negodovahu te će jedan drugomu: »Čemu to rasipanje pomasti? Mogla se pomast prodati za više od tristo denara i dati siromasima.« I otresahu se na nju.

A Isus reče: »Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni. Ta siromaha svagda imate uza se i kad god hoćete, možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop. Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen.«

A Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarama svećeničkim da im ga preda. Kad su oni to čuli, obradovali su se i obećali mu dati novca. I tražio je zgodu da ga preda.

Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: »Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?« On pošalje dvojicu učenika i rekne im: »Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim pa gdje on uđe, recite domaćinu: „Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?“ I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite.« Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu.

A uvečer dođe on s dvanaesticom. I dok bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus: »Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati - koji sa mnom blaguje.« Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim: »Da nisam ja?« A on im reče: »Jedan od dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu. Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!«

I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: »Uzmite, ovo je tijelo moje.« I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče: »Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem.«

Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. I reče im Isus: »Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: ,Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći.

Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.« Nato će mu Petar: »Ako se i svi sablazne, ja neću!« A Isus mu reče: »Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.« Ali on je upornije uvjeravao: »Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću te zatajiti.« A tako su svi govorili.

I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: »Sjednite ovdje dok se ne pomolim.« I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba pa im reče: »Duša mi je nasmrt žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!« Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas. Govoraše: »Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!« I dođe, nađe ih pozaspale pa reče Petru: »Šimune, spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti? Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.« Opet ode i pomoli se istim riječima. Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali što da mu odgovore. Dođe i treći put i reče im: »Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo, predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!«

Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina. A izdajica im njegov dade znak: »Koga poljubim, taj je! Uхватite ga i oprezno odvedite!« I kako dođe, odmah pristupi k njemu i reče: »Učitelju!« I poljubi ga. Oni podignu na nj

ruke i uhvate ga. A jedan od nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. Isus im prozbori: »Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite. Danomice bijah vam u Hramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!«

I svi ga ostave i pobjegnu. A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedoše uhvatiti, no on ostavi plahtu i gol pobježe.

Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci. Petar je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru. A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu. Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu. Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega: »Mi smo ga čuli govoriti: ‚Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni hram i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni!‘« Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno.

Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa: »Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?« A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovno upita: »Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?« A Isus mu reče: »Ja jesam! I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim.« Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče: »Što nam još trebaju svjedoci? Čuli ste hulu. Što vam se čini?« Oni svi presudiše da zaslužuje smrt.

I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga govoreći: »Proreci!« I sluge ga stadoše pljuskati.

I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika; ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: »I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom.« On zanijeka: »Niti znam niti razumijem što govoriš.« I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi. Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti nazočnima: »Ovaj je od njih!« On opet nijekaše. Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru: »Doista, i ti si od njih! Ta Galilejac si!« On se tada stane kleti i preklinjati: »Ne znam čovjeka o kom govorite!« I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: »Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.« I briznu u plač.

Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu. I upita ga Pilat: »Ti li si kralj židovski?« On mu

odgovori: »Ti kažeš.« I glavari ga svećenički teško optuživahu. Pilat ga opet upita: »Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju.« A Isus ništa više ne odgovori te se Pilat čudio.

Oblagdanubi impustio uznika kogabi zaiskali. A zajedno spobunjenicima koji u pobuni počinise umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. I uziđe svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. A on im odgovori: »Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?« Znao je doista da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu. Pilat ih opet upita: »Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?« A oni opet povikaše: »Raspni ga!« Reče im Pilat: »Ta što je zla učinio?« Povikaše još jače: »Raspni ga!« Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne.

Vojnici ga odvedu u unutaranjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četu i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu te ga stanu pozdravljati: »Zdravo, kralju židovski!« I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena. A pošto ga izrugашe, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu. I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna Cirencu, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ. I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze.

Kad ga razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku - što će tko uzeti. A bijaše treća ura kad ga razapeše. Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: »Kralj židovski«. A zajedno s njime razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva.

Prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama: »Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za tri dana, spasi sam sebe, sidi s križa!« Slično i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se govorahu jedni drugima: »Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Krist, kralj Izraelov! Neka sad side s križa da vidimo i povjerujemo!« Vrijedahu ga i oni koji bijahu s njim raspeti.

A o šestoj uri tama nastaje po svoj zemlji - sve do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa: »Eloi, Eloi lama sabahtani?« To znači: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?« Neki od nazočnih čuvši to govorahu: »Gle, Iliju zove.« A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku

i pruži mu piti govoreći: »Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.« A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu.

I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje.

A kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: »Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!«

Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma - te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem.

A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote, dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata. A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

Riječ Gospodnja.

CVJETNICA

S pouzdanjem uputimo svoje molitve nebeskome Ocu čiji je Sin ostao poslušan do smrti, smrti na križu radi našega spasenja:

1. Tvoj je Sin po smrti na križu sjedinio nebo i zemlju. Po zaslugama tvoga Sina pogledaj na svoju Crkvu i daruj joj mir i jedinstvo, kako bi bila znak tvoga spasenja na zemlji, molimo te.

2. Tvojeg Sina, nemoćnog i napuštenog, vidio je satnik kako umire te priznao njegovu moć i nazvao ga Sinom Božjim. Pomozi da ljudi u društvu znaju u nama prepoznati i vrednovati dobra djela, te tako svijet postane čovječniji, molimo te.

3. Tvoj Sin je došao radi našega spasenja. Po zaslugama svoga Sina daj snage onima koji su izgubili povjerenje kako bi prevladali životne poteškoće, hrabrosti u suočavanju s bolestima, osjećaj solidarnosti i brige za one koji trpe, molimo te.

4. Tvoj Sin je trpio nepravедno osuđen. Po njegovim zaslugama podari snagu i hrabrost svima koji se bore za pravdu i koji traže mir pomirenjem i odbacivanjem nasilja, molimo te.

5. Tvoj Sin je raspetom sebi zdesna obećao raj. Po njegovim zaslugama, učini da te svi narodi mogu prepoznati kao jedinog spasitelja, a vjerne pokojne uvedi u raj, molimo te.

Nebeski Oče, tako si nas ljubio da si nam dao svoga Sina Jedinorođenca, koji se predao u smrt da nas spasi. Učini da postanemo promišljeni i naučimo razumjeti vlastiti život kao sliku patnje i smrti, kako bismo sudjelovali u slavi njegova uskrsnuća. Koji živi i kraljuje u vijeke vijekova.